

Анонимизиран текст

Превод

C-136/20 – 1

Дело C-136/20

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

12 март 2020 г.

Запитваща юрисдикция:

Zalaegerszegi Járásbíróság (районен съд, Залаегерсег, Унгария)

Дата на акта за преюдициално запитване:

12 март 2020 г.

Встъпила страна:

LU

[...]

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

Настоящият съд спира производството срещу LU с оглед на изпълнението на имуществена санкция или друго финансово задължение и започва производство по отправяне на преюдициално запитване, като поставя на Съда на Европейския съюз следните преюдициални въпроси:

- 1) Трябва ли правилото по член 5, параграф 1 от Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета относно прилагането на принципа за взаимно признаване на финансови санкции да се тълкува в смисъл, че ако издаващата държава членка посочи някой от начините на поведение, изброени в тази разпоредба, органът на изпълняващата държава членка не разполага с никаква допълнителна свобода на преценка да откаже изпълнението и трябва да изпълни [решението за налагане на санкция]?
- 2) При отрицателен отговор на предходния въпрос, може ли органът на изпълняващата държава членка да се позовава на това, че поведението, посочено в решението на издаващата държава членка, не съответства на описаното в изброяването поведение?

[...] [национална процедура]

МОТИВИ

Zalaegerszegi Járásbíróság (районен съд, Залаегерсег, Унгария) разглежда производство с оглед на изпълнението на имуществена санкция или друго финансово задължение, образувано срещу унгарската гражданка LU по искане [...], подадено пред посочения съд на 27 януари 2020 г. от Bezirkshauptmannschaft Weiz (административен орган на район Вайц, Австрия) в рамките на производството, уредено в глава IX/C от Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. Törvény (унгарски Закон CLXXX от 2012 г. за сътрудничеството в областта на наказателното право между държавите – членки на Европейския съюз).

1.

1.1. Фактическа обстановка:

С решение от 6 юни 2018 г., влязло в сила на 1 януари 2019 г., административният орган на район Вайц налага имуществена санкция в размер на 80 EUR на унгарската гражданка LU, тъй като в качеството си на притежател на превозно средство с регистрационен номер [...] не е посочила в срок от две седмици от момента, в който е била поканена да го направи, името на водача на превозното средство, който го е управлявал в 14,21 ч. на 28 декември 2017 г. на територията на община Глайсдорф [Австрия].

За изпълнението на наложената имуществена санкция органът на тази държава членка изпраща на компетентния съд Zalaegerszegi Járásbíróság окончателното решение и образеца на удостоверение, съдържащ се в приложението към Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета относно прилагането на принципа за взаимно признаване на финансови санкции (наричано по-нататък „Рамковото решение“).

1.2. Приложимо право на Съюза:

Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005 г. относно прилагането на принципа за взаимно признаване на финансови санкции

„Съветът на Европейския съюз,

като взе предвид Договора за Европейския съюз, и по-специално член 31, буква а) и член 34, параграф 2, буква б) от него,

като взе предвид инициативата на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, Френската република и Кралство Швеция [...],

като взе предвид становището на Европейския парламент [...];

като има предвид, че:

[Изложение на мотиви]

[...]

(2) Принципът на взаимното признаване следва да важи за финансови санкции, които са наложени от съдебни или административни органи с цел улесняване изпълнението на такива финансови санкции в друга държава членка, различна от държавата членка, в която са били наложени.

[...]

(4) Настоящото рамково решение обхваща и финансовите санкции, които се налагат за нарушения на правилата за движение.

(5) Настоящото рамково решение зачита основните права и съблюдава принципите, които са заложиени в член 6 от Договора, и намират израз и в [Хартата] за основните права на Европейския съюз [...]

[...]

Член 1

Определения

По смисъла на настоящото рамково решение:

- а) „решение“ означава влязло в сила решение за плащане на финансова санкция от страна на физическо или юридическо лице, което:
- i) е постановено от съд на държава, взела решението по отношение на деяние, което е наказуемо по нейното законодателство;
 - ii) е взето от несъдебен орган на държавата по отношение на деяние, което е наказуемо по нейното законодателство, при условие че съответното лице е имало възможността да отнесе въпроса до съд, който е компетентен и по наказателни дела;
 - iii) е взето от несъдебен орган на държавата по отношение на действия, които по нейното законодателство се наказват като правонарушения, при условие че съответното лице е имало възможността да отнесе въпроса до съд, който е компетентен и по наказателни дела;
 - iv) е постановено от съд, който е компетентен и по наказателни дела, и се отнася за решение, посочено в iii);

- б) „финансова санкция“ означава задължението за плащане на:
- и) парична сума, която е наложена с решението за осъждане за престъпление;

[...]

- в) „решаваща държава“ означава държавата членка, в която е постановено решение по смисъла на настоящото рамково решение;

- г) „изпълняваща държава“ означава държавата членка, на която се предава едно решение с цел неговото изпълнение“.

[...]

Член 5

Приложно поле

1. Съгласно настоящото рамково решение следните престъпления, ако са наказуеми в решаващата държава и по начина, по който са определени в нейното право, водят до признаване и изпълнение на решенията и без проверка за съществуването на двойна наказуемост:

[...]

- поведение, което нарушава разпоредбите за движение по пътищата, включително нарушения на разпоредбите за времетраенето на управление и почивка на МПС, както и разпоредбите относно опасни товари,

[...]

Член 7

Причини за отказ от признаване или изпълнение

1. Компетентните органи на изпълняващата държава могат да откажат признаването или изпълнението на решението, ако липсва удостоверението, предвидено в член 4, ако то е непълно или ако явно не съответства на решението.

[...]

3. Преди компетентният орган на изпълняващата държава да вземе решение по случаите, посочени в параграф 1 и параграф 2, букви в) и ж) за цялостен или частичен отказ от признаване или изпълнение на решение, тя провежда по подходящ начин консултации с компетентния орган на решаващата държава и при необходимост отправя искане за незабавно предоставяне на цялата необходима допълнителна информация.

[...]"

1.3. Приложимо национално право и съдебна практика:

Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. Törvény (Закон CLXXX от 2012 г. за сътрудничеството в областта на наказателното право между държавите — членки на Европейския съюз)

Член 109

„1. Освен ако не е предвидено друго в настоящия закон, постановените в други държави членки съдебни решения по наказателни дела имат същото действие като решенията на унгарските съдилища и в наказателните производства, образувани след постановяване на съдебно решение в друга държава членка, се вземат предвид от съда, който разглежда делото, прокуратурата и разследващия орган.

[...]"

Член 112

„Съдебно сътрудничество в областта на изпълнението е:

[...]

в) съдебното сътрудничество за изпълнението на имуществена санкция или друго финансово задължение

[...]"

Член 113

„Изпълнението на съответната санкция или мярка се разглежда винаги когато трябва да се вземе предвид съдебното решение, постановено в друга държава членка“.

Член 140/A

„[...]"

3. В случаите на престъпленията, посочени в приложение 12, съдът не може да откаже да изпълни имуществената санкция, наложена от друга държава членка, с мотива че решението, с което е постановена санкция от тази държава, не може да бъде взето предвид, тъй като условието за двойна наказуемост не е изпълнено.

4. Параграф 3 се прилага *mutatis mutandis* и в случаите, когато органът на другата държава членка пристъпва към изпълнението на имуществена санкция, наложена в тази държава за деяние, съставляващо административно нарушение в същата държава.

[...]“.

[Предишен член 148]

„[...]”

4. Съдът определя в решението си подлежащата на изпълнение сума, чието налагане и събиране се осигурява от финансовата съдебна служба в съответния *törvényszék* (общ съд).

[...]“.

1.4. Относно необходимостта от тълкуване на правото на Съюза по настоящото дело:

Изпълнението на имуществена санкция, наложена от орган на друга държава членка, се разглежда от съд, когато тази санкция е наложена за извършване на престъпление (било съгласно правото на издаващата държава членка, било съгласно унгарското право), или когато санкционираното от другата държава членка поведение не представлява нито престъпление, нито административно нарушение по смисъла на унгарското право.

Европейският парламент, Съветът на Европейския съюз и Европейската комисия подчертават в редица документи значението на пътната безопасност и необходимостта да се повиши ефикасността на санкциите срещу нарушения на Кодекса за движение по пътищата. В тези документи се отбелязва също, че не се изпълняват санкции от финансов характер за някои пътнотранспортни нарушения, ако тези нарушения са извършени с превозно средство, регистрирано в държава членка, различна от държавата членка по мястото на извършване на нарушението.

По дело C-671/18 Съдът на Европейския съюз приема, че компетентният орган на изпълняващата държава членка не може да откаже да признае и изпълни решение за налагане на финансова санкция във връзка с нарушения на правилата за движение по пътищата, когато санкцията е наложена на лицето, на чието име е регистрирано съответното превозно средство, въз основа на презумпция за отговорност, предвидена в националното законодателство на издаващата държава членка, стига тази презумпция да може да бъде оборена. Също така по дело C-60/12 Съдът посочва, че съгласно текста на член 5, параграф 1 от Рамковото решение в приложното му поле се включват правонарушения, изразяващи се в поведение, което нарушава разпоредбите за движение по пътищата.

Обективната отговорност, която се прилага и в унгарското право, има за цел противоправните действия да не останат несанкционирани само поради факта че действителният извършител не е известен. Този вид отговорност предоставя на притежателя на превозното средство възможността да избере или да посочи името на действителния водач, или да понесе санкцията (евентуално ограничена), налагана за нарушение на разпоредбите за движение по пътищата.

Въпреки това в изложените по-горе съображения изрично се посочва поведение, противоречащо на правилата за движение по пътищата, като притежателят на превозното средство, на когото е наложена санкция въз основа на обективна отговорност, също се наказва (на вторично основание) за нарушение на разпоредбите за движение по пътищата.

Съгласно текста на искането, предмет на настоящото дело, органът на другата държава членка е наложил имуществена санкция, тъй като притежателят на превозното средство не е посочил, въпреки разпореждането на органа, лицето, което е управлявало превозното средство към момента на извършване на нарушението. В този случай основанието за налагане на санкцията всъщност е неизпълнение на разпореждането на посочения орган. Спорен е въпросът дали това е поведение, което нарушава разпоредбите за движение по пътищата, включително нарушения на разпоредбите за времетраенето на управление и почивка на МПС, както и разпоредбите относно опасни товари, или става дума за поведение, което надхвърля тази категория, като проверката може да доведе до извода, че това поведение не съответства на посоченото в Рамковото решение.

Запитващата юрисдикция счита, че по разглежданото дело поведението, санкционирано с решението на другата държава членка, не е поведение, което нарушава разпоредбите за движение по пътищата, включително нарушения на разпоредбите за времетраенето на управление и почивка на МПС, както и разпоредбите относно опасни товари, а става въпрос просто за неизпълнение на разпореждането на съответния орган. Следователно то не може да спада към деянията, за които се изключва проверката за двойна наказуемост, така че според същия съд да се квалифицира като такова поведението, санкционирано с решението на другата държава членка, би означавало правото на Съюза да се тълкува твърде широко, а това не е в съответствие с основната цел на Рамковото решение.

Съгласно член 267 ДФЕС Съдът на Европейския съюз е компетентен да се произнася преюдициално относно тълкуването на Договорите. Когато такъв въпрос бъде повдигнат пред юрисдикция в държава членка, тази юрисдикция би могла, ако счита, че по този въпрос е необходимо решение, за да бъде постановено нейното решение, да поиска от Съда на Европейския съюз да се произнесе.

[...]

[...] [национална процедура]

Залаегерсег, 12 март 2020 г.

[...] [подпис, влизане в сила на съдебния акт, дата и подпис]

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ